

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberálně-konzervativní chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

No listopad – takový měsíc *nic moc*. V počasí toho nemá mnoho co nabídnout, snad jen občas překvapí sv. Martinem na bílém koni. To svatomartinské víno a husa jsou už příjemnějšími atributy. „Opožděná“ říjnová revoluce už nás také nestráší. Zato nás tlačí reklamní akce na blížící se Vánoce. Naštěstí v souboji se Santou už aspoň vítězí Ježíšek. Někdy i párkrát paní Zima zahrozí a ukáže, co by mohla, kdyby chtěla. Ale v prosinci pak zase zaleze a přemýšlí, co bude dělat v lednu. Zkrátka nebýt vzpomínky na listopadový samet, který nám přinesl svobodu, byl by to takový nanicovatý měsíc. Ale posedět za čím dál časnějších večerů u vonícího šálku kávy či čaje také není k zahazení. Nad fotografiemi, videem, či jen vzpomínkami zameditovat, jaký že to rok se vlastně chýlí ke svému konci.

Motto

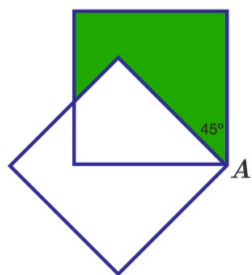
Štěstí je mozaika složená z nepatrných částí radostí.

Z citátů, reklam, inzerátů a...

- „Počátek zdraví spočívá ve znalosti vlastní nemoci.“
- „Za střízliva říkej to, co říkáš v opilosti. To tě naučí držet jazyk za zuby.“ E. Hemingway
- „Snem ženy je mít malou nohu a žít na velké.“
- „Hezkým ženám odpouštějí muži všechno, ženy nic.“
- „Bohatství je jako mořská voda. Čím více se pije, tím je větší žízeň.“
- „Když děti nedělají nic, dělají neplechu.“
- „Politici jsou jako děti. Dělají, co mají, jen když nad sebou cítí klacek.“

Víte, že?

- Berete *plat* nebo *mzdu*? Mzda je peněžní odměnou zaměstnanci za vykonanou práci v soukromém sektoru. Tedy vyplácí jí firma anebo podnikatel. Plat je oproti tomu vyplácen státem. Také se jedná o peněžní plnění za vykonanou práci. U mzdy je čistě na zaměstnavateli jakou zvolí formu, u platu je výše stanovena podle takzvaného platového tarifu. Ten se skládá z platové třídy a platového stupně.
- Počítačové viry a malware čeká boom, až se do nich zapojí umělá inteligence. Více najdete zde <http://jdem.cz/edx5w6>
- Nová slitina z 9 dílů platiny a 1 dílu zlata je odolnost proti otěru srovnatelná se safírem a diamantem. Navíc je velmi odolná proti teplotě.

Zajímavá matematika

Otázka je dnes jednoduchá. Je-li strana čtverce rovna jedné, jak velká je zeleně zbarvená plocha?

Pečliví čtenáři *OISovin* už znají *Hilbertův hotel* s nekonečným počtem pokojů, který i když je plně obsazen, může ubytovat dalšího hosta tak, že ty stávající posune do pokojů s číslem o jedno vyšším a uvolní tak jedničku. Něco podobného je možné i s kouli jak říká *Banachův-Tarského paradox*. Můžeme ji zvláštním (matematickým) způsobem „rozřezat“ na pět nebo šest částí a z nich opět složit tentokrát koule dvě, kde nic nechybí. Případným zájemcům, které neodradí trochu složitější postup, to osvětlí nejlépe video: <https://videacesky.cz/video/vsaucce-banachuv-tarskeho-paradox> Jen musíte vypnout „selský rozum“.

Násilí na ženách jako evoluční výhoda?

Vědci prováděli výzkum původních obyvatel žijících v nepřístupných bolivijských končinách. Tito *Tsimané* by pro nás mohli být v mnoha směrech vzorem. Prakticky neznají aterosklerózu a infarkty, stále jsou v pohybu a i jejich strava je spíše rostlinná s menším podílem masa. Jinak ale neuzavírají sňatky a jejich vztah k ženám není zrovna příkladný. Polygamie a znásilnění jsou běžná. Jak říká studie „*Z výpovědí 105 žen vyplynulo, že znásilňovaných je 85 procent z nich. Statistika ale odhalila ještě něco. Zneužívané ženy mají v porovnání s těmi, které na své partnery měly velké štěstí a nejsou k nim brutální, více dětí. To je smutné zjištění, ale logické. Vynucený pohlavní styk, kdykoliv se muži zachce, musí nutně vést k časnějšímu i častějšímu oplodnění.*“

Příroda, jak známo, s pojmem etika nepracuje, a tak i z pohledu evoluce se násilnické jednání jeví jako strategie, která přispívá k co největšímu šíření vlastních genů. V zápase o přežití druhu vlastně o nic jiného ani nejde. Buď my, nebo oni. Ve společnosti, kde je korektnost více, než pravda, je ovšem riskantní přijít s prohlášením o domácím násilí, jako úspěšné evoluční strategii. Proto se vědci schovali za obvyklou frázi, že je třeba získat ještě více dat. Bylo by smutným paradoxem, kdyby vzdělání, emancipace žen a zvýšená úcta k nim byly jednou z příčin, že se stáváme slepou evoluční větví. Kdo jiný má bližší k mateřství a lásce k dětem, než ženy? Jenomže těm našim stačí zpravidla jedno či dvě děti a soustředí se na kvalitu jejich výchovy a života. Naproti tomu ženy, které o počtu nerozhodují a jsou jen jejich pasivními účastnicemi, prostě rodí a rodí.

Když se podíváme, která etnika nás populačně odsunují na vedlejší kolej, zjistíme, že to jsou ta, kde postavení žen není příliš silné a mnohde jsou z našeho pohledu přímo utlačovány. Je to ovšem náš pohled a ten je evoluci cizí. Přírozený výběr si jde svojí cestou. Na počátku všech civilizací, které v historii zazářily, stál populační boom a ten jim zajistil sílu a váhu. A končily v blahobytu snoubícím se s dekadencí. Jistě, nízká porodnost je jen jedním z důvodů našeho úpadku, ale je tím významným. A kde jsme vlastně my? Španělsko jako druhé v Evropě po Švédsku schválilo zákon o sexuálním souhlasu, který musí předcházet pohlavnímu styku, aby nebyl interpretován jako znásilnění. Podle zákona by měl být souhlas se sexem jasný. Cokoliv jiného, včetně ticha, znamená ne. Nejjistější je písemný souhlas, či zaznamenaný do mobilu. Budou se možná tisknout souloženky specifikující nejen souhlas, ale i rozsah a parametry styku. Teď už může přijít jen doplňující zákon, že když se žena vyjádří, muž musí. Když k tomu ještě přistoupí snaha konat všeobjímající dobro i za cenu negativních dopadů hraničících se sebedestrukci, je jasné, že nejsme miláčky evoluce.

Co z toho plyne? Snad jen smutný povzdech. Zkusili jsme to a bylo to hezké. Po tom všem co jsme zažili i dokázali, se jistě nebudeme zachraňovat tím, že budeme znásilňovat ženy a budeme k nim hrubí. To už nám za to nestojí. Ať si zase jiní poznají zač je toho loket.

Kalendárium

- 21.11.1344 Zahájena stavba katedrály sv. Víta (která trvala až do 20. století)
- 29.11.1378 Umírá Karel IV.
- 28.11.1414 Jan Hus uvězněn. Do té doby bydlel na privatě u vdovy Fidy
- 19.11.1493 Kryštof Kolumbus přistál u břehů Portorika. Nazval ho Ostrovem Jana Křtitele
- 8.11.1620 Bitva na Bílé hoře
- 15.11.1631 Saské oddily protestanského Hanse Georga z Arnimu dobyly na rok Prahu

- 1.11.1781 Josef II. vydává patent, kterým v Čechách, na Moravě a ve Slezsku ruší nevolnictví a novým zákoníkem také trest smrti
- 17.11.1869 Otevření Suezského průplavu
- 7.11.1917 Velká říjnová socialistická revoluce
- 11.11.1918 Konec První světové války v 11:11
- 9.11.1923 Hitlerův neúspěšný 'pivní puč' v Mnichově.
- 1.11.1952 USA provedly první výbuch vodíkové bomby na atolu Eniwetok.
- 4.11.1956 Sovětské jednotky, které proti povstalcům zasáhly již 23. 10., zaútočily na Budapešť a potlačily maďarské povstání.
- 22.11.1963 Při atentátu zastřelen prezident USA John Fitzgerald Kennedy
- 9.11.1989 Pád Berlínské zdi, počátek sjednocovacího procesu Německa
- 8.11.2016 Prezidentem USA byl zvolen miliardář Donald Trump

Nevraždila, přesto byla Slovenka sedminásobnou vdovou

To je životní příběh Kataríny Chaszné ze západního Slovenska. Katarína Chaszná žila v dnešní obci Vrbové nedaleko Piešťan na západě Slovenska v 19. století. Narodila se 23. září roku 1818, zemřela 8. září 1892. Během života se osmkrát vdala. Až její poslední manžel jí přežil. Katarína se poprvé vdávala na svou dobu poměrně pozdě, až ve svých třídvaceti letech. Vzala si o šestnáct let staršího obuvnického mistra Martina Bosáka. Jenže ten po dvou letech a jednom měsíci zemřel na souchotiny. Druhá svatba následovala o necelé čtyři roky později, v roce 1848. Ženich, soukeník Ján Kubíček, však byl mnohem starší než nevěsta. Zemřel na své stáří po třinácti letech manželství. „Podle zápisu v matrice se dožil 101 let,“ poznamenal badatel. Třetím manželem Kataríny byl Martin Krchnák. Ten po třech letech podlehl vodnatelnosti. Znovu se Katarína vdala o čtyři roky později, v roce 1867. V době svatby bylo jejímu čtvrtému manželovi Juraji Nižnánskému 32 let a byl mladším než ona. O rok později však jejich manželství ukončil mužův nešťastný pád. Jen pět měsíců po jeho smrti následovala další svatba. To se Katarína vdala za uzenáře Jozefa Marcinka, který byl ve stejném věku, jako ona. Poté, co podlehl zápalu pobrašnice, ho nahradil Jozef Tamaškovič. Šesté manželství však vydrželo jen šest měsíců. Sedmým manželem se stal hrnčíř Jozef Pilát. Brali se v červnu 1879, ale muž zemřel hned o rok později, v červnu 1880. Teprve osmé manželství bylo pro Katarínu posledním. Měsíc před svými pětadesátými narozeninami se vdala za stejně starého zedníka Antona Skácila. „Od předchozích manželů se odlišoval nejen tím, že Katarínu přežil, ale i tím, nebyl původem z Vrbového, ale pocházel z Tovačova na Moravě,“ zjistil badatel.

Takže ženy – nikdy to nevzdávejte... z netu

Znáte Overtonovo okénko?

Objevil ho americký intelektuál Joseph P. Overton, který se později bohužel zabil v letadle. Je to výsledek pozorování toho, jakým způsobem se prosazují nové myšlenky ve společnosti. Lidstvo nemá rádo prudké změny, takže tento proces musí být pomalý, krok po kroku. A tak každá nová myšlenka prochází podle Overtona několika fázemi:

Unthinkable (nevyslovitelná). Něco, co prostě nepřichází v úvahu, aspoň ne ve „slušné majoritě“. V dnešní ČR by to mohla být, dejme tomu, myšlenka na zavedení otrokářství. Ono by se i v dnešní Praze našlo pár lidí, kterým by nevadilo otrokářské zřízení, zejména pokud oni by byli těmi pány (a možná i naopak, pokud by jejich paní byla fešná), ale vědí dobře, že takovou myšlenku nemohou ventilovat na

veřejnosti. Měla by totiž dopad na jejich zaměstnání, přátelské vztahy, rodinu atd.

Radical (radikální). Něco, k čemu už se pár lidí odváží přihlásit, ale stále je to považováno za okrajovou, poněkud praštnou ideu. Život vám to nezničí, ale většina společnosti tímto směrem spontánně jít nechce. Příklad z ČR? Oblíbený návrh na unisexové toalety na Filozofické fakultě.

Acceptable (přijatelná). Něco, o čem se dá mluvit i ve společnosti běžného středostavovského občana, aniž by se automaticky zděsil. Množina příznivců je už dost velká na to, aby svému představiteli zajistila nějaký politický vliv. Příklad z ČR? Odmítání vstupu do eurozóny.

Sensible (rozumná). Myšlenka, kterou významné vrstvy obyvatel přijímají jako dobrou, i když ještě třeba nebyla implementována. Příklad z ČR? Legalizace marihuany.

Popular (populární). Myšlenka, která oslovuje větší část obyvatel, možná dokonce supermajoritu (60 – 70 %). Příklad z ČR? Nepřijímání žádných uprchlíků, a to ani těch, kteří splňují podmínky azylového zákona a mezinárodních smluv.

Policy (platný zákon či praxe). Myšlenka, která se tak zažila, že je běžně realizována a „žita v každodenním životě“. Příklad z ČR? Například rovné volební právo bez ohledu na majetek a pohlaví.

Toto okénko dovolených myšlenek se bohužel dnes neustále posouvá a to v náš neprospěch. Nejvíce ho posouvají aktivisté (politická korektnost apod.), kterým postupně ustoupí většinová veřejnost. Ať už jde o řadu genderových otázek, ustupování islámu, bonzáctví *MeToo*. Dalším posunem je tlak mezinárodní situace, kdy jsme ochotni se obrnit proti nepříznivým imigrantům či stavět na hranicích dokonce bariéry.

Naši politici se snaží posunout okénko dovolených myšlenek co nejvíce ve svůj prospěch, aby bylo stále více nepříjemných myšlenek považováno za neakceptovatelné a tak postupně ztrácíme další svobody. Slouží jim k tomu zákony a nařízení, které na první pohled vypadají jako dobro, ale vždy s sebou spláchnou část svobod a znepríjemní situaci většině.

dle netu

Ruleta někdy zlobí

Kolikrát po sobě padla stejná barva v ruletě?

V praxi nejsou neznámé příklady, kdy se stejná barva v ruletě objevila více než 20krát. Rekord byl zaznamenán v roce 1943, kdy se červená barva objevila 32krát po sobě! Pravděpodobnost takové události ve francouzské ruletě je $(18/37)^{32} = 0,00000000096886885$ s odpovídajícím sázkovým poměrem 10 321 314 387 ku jedné.

Kolikrát v řadě se objevilo jedno stejné číslo v ruletě?

Nejdlejší spolehlivě zaznamenaná série se vyskytla dne 9. června 1959 v hotelu *El San Chuan* v Puerto Rico. Číslo deset při americké ruletě padlo dokonce šestkrát v řadě! Pravděpodobnost, že se tak stane, se získá vynásobením pravděpodobností jednotlivých událostí. Proto pravděpodobnost, že se (kterékoli) stejné číslo objeví šestkrát po sobě je:

$(1/38) \times (1/38) \times (1/38) \times (1/38) \times (1/38) \times (1/38)$, zjednodušeně:

$(1/38)^6 = 0,000000000332122593261671$.

Pozn. Rozdíl mezi francouzskou a americkou ruletou je ten, že francouzská má jen jednu nulu, zatímco americká dvě. Při nule propadají sázky kasinu.

Kam čeština poztrácela slova?

Čeština má plno slov, která jsou si navzájem protipóly. Jako *nesnadný / snadný, přičinlivý / nepříčinný* a podobně. Pak má ovšem řadu slov, u kterých se ty protipóly tak nějak vytratily. Každý si dovede představit *nerudného* staříka, ale *rudného* staříka, aby jeden špendlíčkem kopal. Podobně *posedných* dětí je jako šafránu, zatímco ty *neposedné* jsou všude. Viděl jsem *nedomrlý* výhonek, ale ten *domrlý* marně hledám. Ledaskdo je *nedoukem*, ale málokdo *ukem*. Známe *neduhy*, ale málokdo se těší z *duhů*. Kdo je *neduživý*, těžko se stane *duživým*. *Nehorázný* člověk se těžko stane *horázným* a leckterý *nekňuba* by se jistě chtěl stát *kňubou* a *nemotora motorou*. Je možné polepšit *nemravu* na *mravu*? Viděli jste už *ohrabané* stěně nebo *otesaného* návštěvníka? Z vnuka *neposluchy posluchu* těžko

uděláte. Co je opakem *neplechy*? Potkali jste už někdy *řestnou* ženu? Přeměnit *nesnáze* ve *snáze* je nadlidský úkol. Stejně tak neumíme *nestoudnost* oplácet *stoudností*. *Nešťastníci* politujeme, ale *šťastníci* většinou závidíme. Svět by byl hned hezčí, když by se *netečnost* změnila v *tečnost*. Ten, kdo není *neurologem*, se automaticky nestává *urologem* (já vím, ale je to pěkné, ne?). Když se *nevázané* veselí změni ve *vázané*, je většinou po mejdanu. *Nevole* se vyjádří snadno, ale *vole* je úplně něco jiného. *Nezbedou* jsem byl rád, ale na *zbedu* jsem to nikdy nedotáhl.

Kam se tyto protipóly z češtiny vytratily? A byly v ní vůbec? Mám rád symetrii a tak je otázkou, jestli bychom se k pozapomenutým protipólům neměli vracet a obohacovat jimi svou mluvu. Jistě bychom tím zaujali své posluchače a možná i psychiatry.

Grilování

Během plískanic budeme rádi vzpomínat na letní grilovací sezónu. Je proto důležité zopakovat si pár pravidel etikety této specifické "outdoorové" aktivity, vzhledem k tomu, že je to jediný druh vaření, kterému se "skutečný muž" věnuje, pravděpodobně proto, že v sobě obsahuje prvek nebezpečí.

Jestliže se tedy muž rozhodne grilovat, uvede do pohybu tento sled událostí:

- (1) Žena nakoupí všechny potraviny.
- (2) Žena připraví salát, očistí zeleninu a připraví dezert.
- (3) Žena připraví maso na grilování a uloží ho na podnos společně se všemi nástroji a omáčkami a přinese to muži, který pohodlně sedí u grilu s pivem v ruce. Nyní přichází to podstatné:
- (4) MUŽ DÁ MASO NA GRIL.
Další běžný postup....
- (5) Žena jde dovnitř pro talíře a příbory.
- (6) Žena vyjde ven, aby muži oznámila, že maso se pálí. On jí poděkuje a požádá ji, aby mu přinesla další pivo, zatímco on situaci vyřeší. Opět to důležité:
- (7) MUŽ VYJME MASO Z GRILU A ODEVZDÁ HO ŽENĚ.
Další běžný postup....
- (8.) Žena připraví talíře, salát, chléb, příbory, servítky a omáčky a přinese vše na stůl.
- (9) Po jídle žena uklidí ze stolu a umyje nádobí.
A nejdůležitější ze všeho:
- (10) Každý POCHVÁLÍ MUŽE a poděkuje mu za jeho KUCHARSKÉ UMĚNÍ.
- (11) Muž se zeptá ženy, jak si užila svůj volný večer bez vaření. A po její nevrle reakci dojde k závěru, že některým ženám se prostě nikdy nezavděčíš. z netu

Jak na genderové šílenství

Když se lidé mají moc dobře, tak blbnou. Konec konců, přísně vzato je toho důkazem i tento můj článek. V současné době často narážíme na genderové puristy, kteří vymýšlejí a realizují nejdřívější nápady od vykastrování lva na státním znaku, až po smíšené nebo třídruhé WC. Každý má mít prý takové pohlaví, jakým se cítí. No, proč ne, ale šel bych na to jako

meteorologové. Kromě normální teploty zavedli ještě tu pocitovou. Takže člověk by měl ve svých údajích dvojitě pohlaví. To normální, jak mu zobák narostl, a pak ještě pocitové, podle toho, jak se cítí. A těch by skutečně mohlo být víc. Třeba *mužožena, ženomuž, čtvrtžena, polomuž* a další. Stejně tak barva očí skutečná (policejní) a pak pocitová, kde by bylo možno využít celou barevnou škálu. Konec konců u národnosti to je možné už dnes a při posledním sčítání lidu se objevila řada *eskymáků, indiánů, mimozemšťanů* a podobných.

Také bych klidně dal partnerským vztahům obdobná práva jako manželství, jen bych do zákona přidal, že manželství uzavírají dva jedinci s různým pohlavím, také za účelem plození dětí. U partnerského vztahu pak, že ho uzavírají dva jedinci se stejným pohlavím a tudíž s vědomím, že nebudou vzájemně plodit. Lišilo by se to názvem, protože to je něco jiného. Místo svatby, sňatku by se uzavíralo třeba *sbratření* nebo *sesesterčení*. Nebo snad vstoupit do *dvojmužství* či *dvojženství*. A všichni by byli spokojeni. Nebo ne?

Konec konců tyto pocitové charakteristiky by byly i cenným vodítkem pro psychiatry.

Ženy na partnerovi zajímá podle let věku:

- ve dvaceti jaký je
- ve třiceti kolik má
- ve čtyřiceti čím je
- v padesáti kde je z netu

Co určitě neuslyšíte vyslovit muže:

Nějak mi už nechutná pivo, nenalila bys mi ten zdravý hruškový džus?

Miláčku, tady máš dálkový ovladač, vyber si, který program chceš sledovat.

Sex není vůbec důležitý. Chci jenom, abys mě hladila a mazlila se se mnou.

Chceš podržet kabelku, aby sis mohla vyzkoušet šaty?

To je přece samozřejmé, že si chci vzít kondom.

Asi jsme se ztratili, miláčku, zeptáme se na cestu.

Navlíkni si kalhotky, takhle přece nemůžeš chodit.

To je fakt super, že s námi pojedete tvoje maminka.

Kytky zalíjí já, tys je zalívala včera.

Ty erotické časopisy dám do sběru, stejně už je znám nazpaměť.

V tom filmu je příliš nahoty a laciného sexu, přepneme to na Přemka Podlahu, jo?

Nepojedeme nakupovat? Už jsme dlouho nebyli v supermarketu. z netu

Řešení úlohy: $Plocha\ je\ 1/2 + 1/16 = 9/16$

A slovo závěrem

Velký Bratr je zase o krok dál. V USA kde je velké množství lidí kvůli hledání příbuzných v různých registrech DNA, toho policie využívá i k hledání pachatelů, kteří v bází nejsou. Jak? Přes jejich příbuzenské DNA. Letos v dubnu se jí pomocí genealogie podařilo vystopovat desítky let hledaného sériového vraha Josepha DeAngela, který od roku 1976 zabil nejméně deset lidí. „Dataže se DNA profily dvou procent populace stačí k tomu, aby téměř ke každému přiřadila bratrance z třetího kolene,“ uvádí spoluautoři studie. Mám z toho smíšený pocit. Další fáze zřejmě bude čtení myšlenek. Kam se Nostradamus hrabe na Orwela.

Oslavili jsme sté výročí obnovení naší státnosti, celkem důstojně, jen politici k sobě mohli být na těch pár dní trochu milejší a velkorysejší. Líbilo se mi, že tyto dva předěly 1918 a 1989 měly spíše charakter lidové veselice, než nějaké revoluce. Jsme už taková a je to dobře. Myslíme spíš na to dobré budoucí, než zamrznout na vyřizování starých účtů. Snad s výjimkou konce druhé světové války byly tyto dva milníky okamžiky největšího štěstí a vzepětí národa, jeho svornosti a vzájemné ohleduplnosti. Že to vydrželo vždy jen krátce? Škoda, ale o tom je reálný život.